

STS de 26 d'abril de 2017, recurs 3050/2015

En els casos de segona activitat de policia, la prestació d'incapacitat permanent comença a produir efectes en cessar definitivament del càrrec (accés al text de la sentència)

S'analitza la **compatibilitat de la prestació d'incapacitat permanent (IP) amb la situació de segona activitat de la policia local**. Cal tenir en compte que es tracta d'una sentència de la jurisdicció social i que, per tant, no pot valorar la declaració de segona activitat, sinó que s'ha de limitar a analitzar els efectes de la prestació de la Seguretat Social.

En aquest cas, tant la sentència del jutjat social com la del TSJ van considerar que les dolències que tenia el recurrent eren causa d'una IP en grau de total, però que els efectes econòmics de la prestació es produïrien quan cessés en el treball. **L'interessat va recórrer la sentència en aquest darrer aspecte, entenent que la prestació és incompatible únicament amb la primera activitat però és compatible amb el treball a l'ajuntament en segona activitat.**

- El TS recorda en primer lloc la finalitat de la prestació d'IP total:
 - La pensió de IP total se satisfà precisament per compensar la pèrdua d'ingressos provinents de l'acompliment de la professió habitual del treballador.
 - La pensió d'invalidesa total té una funció de substitució de les rendes salarials que ja no es poden obtenir en l'exercici de la professió habitual.

I per tant, **entre la IP total i la professió habitual hi ha una "incompatibilitat essencial"**.

- En canvi, és possible compatibilitzar la prestació amb altres activitats. I per això, el TS recorda la definició normativa de què és professió habitual i la interpretació que n'havia fet.

Pel que fa a la segona activitat, el TS sosté que s'integra en el supòsit de servei actiu, perquè el que canvien són les funcions, però té els mateixos efectes jurídics que el servei actiu. En conseqüència, **conclou que en la segona activitat persisteix l'exercici de la mateixa professió.**

- En relació amb els efectes econòmics, **el TS ratifica la seva mateixa jurisprudència, segons la qual la prestació s'haurà de començar a percebre quan es produeixi el cessament en la professió habitual**. I és molt categòric quan afirma que **"la lògica més elemental s'oposa... a que pugui percebre pensió per incapacitat per ser policia local qui manté aquesta condició professional**, realitza les tasques pròpies d'ella -en primera o segona activitat- i per tal activitat rep la corresponent retribució".
- Finalment, el TS considera que hi ha incompatibilitat entre la segona activitat i la prestació d'IP (malgrat així consti expressament en l'exposició de motius de la *Ley 27/2011* i de forma genèrica a l'art. 141.1 LGSS de 1994) perquè una interpretació

contrària suposaria una situació de privilegi per a determinats col·lectius, el que afecta negativament al principi d'igualtat.

En canvi, **el vot particular discrepa d'aquest punt i entén que la conclusió del TS és contrària a la llei. Considera que no té en compte la seva literalitat** (el nou art. 141.1 LGSS disposa "en cas d'incapacitat permanent total, la pensió vitalícia corresponent serà compatible amb el salari que pugui percebre el treballador en la mateixa empresa o en una d'altra de diferent, sempre i quan les funcions no coincideixin amb aquelles que van donar lloc a la incapacitat permanent total") ni tampoc la voluntat del legislador (a l'exposició de motius es van incloure expressament com a supòsit de compatibilitat de la IP els col·lectius de segona activitat).